

[Møller Nørgaard.]

Smør, stigende med 10 Øre for hver fjerde Uge, indtil der i Juli Maaned var naaet en Pris af 2 Kr. 50 Øre. Statstilskuddet bortfaldt helt, naar Smørnoteringen oversteg 2 Kr. 75 Øre, det vil sige, at der for Tiden intet Tilskud betales af Staten. I det foreliggende Lovforslag er Statens Tilskud udeladt, men Hjemmemarkedets Pris er forhøjet med 10 Øre til 2 Kr. 60 Øre pr. kg Smør.

Sammenligner man det foreliggende Lovforslag med den nugældende Lov, betegner det efter min Opfattelse en Forringelse. Naar man i sin Tid gennemførte en Smørordning, var det ud fra Erkendelsen af, at Vilkaarene for en økonomisk Smørproduktion ikke var til Stede, og at Smørproduktionen i længere Tid har været en for Landbruget tabgivende Produktion. En anden Grund var vel ogsaa den, at man indsaar det meningsløse i, at Smørret paa Hjemmemarkedet skulde betales med mindre Pris end den, der opnaas paa Verdensmarkedet. Det skal indrømmes, at de nuværende Smørpriser er gode; kunde de Priser holde, var en Smørordning ikke paa krævet; men vi har ingen Garanti for, at disse Priser kan holde ret længe, og efter tidligere Aars Erfaringer staar vi derfor over for Muligheden af, at Produktionen paa ny vil give Tab. Mængden af Kolonismør til det engelske Marked maa ventes at ville stige, og det vil sikkert bevirke et Prisfald — hvor meget, skal jeg ikke spaa om. Det maa heller ikke glemmes, at Smørrets Produktionspris er steget meget stærkt i de senere Aar. Det gælder for øvrigt ikke alene Smørret, men det gælder kort sagt alt, og det bevirker, at Landbrugets Bæreevne i de senere Aar er formindsket i en uhyggelig Grad.

For ikke ret lang Tid tilbage blev jeg meget forbavset ved at se, at der i „Social-Demokraten“ stod en Artikel med en efter min Mening mærkelig Overskrift. Der stod nemlig: En Række velkomne Prisfald i Dag. Det var en Dag, da Smørprisen var gaaet betydelig ned, og det gav man altsaa Udtryk for Tilfredshed med. Efter min Mening bør man ikke bedømme Stillingen ud fra en enkelt Notering. Hvis man vil have det rette Billede frem, maa man se paa Udviklingen gennem en længere Tid, og det viser sig da, at Prisen paa Smør i de senere Aar mange Gange har ligget under 2 Kr. pr. kg. Det bedste Aar, vi hidtil havde, var 1936. Da havde vi en Gennemsnitspris paa 2 Kr. 7 Øre pr. kg, men det er ikke mere end før Krigen, Prisen var endda lidt større den-

gang. Gennemsnittet for Noteringerne for de sidste 5 Aar før Krigen, fra 1909 til 1914, var 2 Kr. 8 Øre pr. kg. Jeg synes derfor, at en Overskrift som den nævnte giver Udtryk for en kortsynet Bedømmelse af Forholdene, hvis man overhovedet mener, at vor Smørproduktion skal være rentabel.

Der er en anden Ting, jeg ogsaa gerne vil henvise til. Dengang Smørlovforslaget blev fremsat, læste man i „Politiken“, at nu skulde Smørrets Grundpris forhøjes med 10 Øre pr. kg, saafremt Forslaget blev til Lov. Det er rigtigt, at Grundprisen forhøjes med 10 Øre pr. kg, men jeg synes, man bør føje til, naar man fremkommer med en saadan Meddelelse, at samtidig med at Grundprisen forhøjes med 10 Øre, falder Statstilskuddet paa 25 Øre bort. Det vil sige det samme som, at vi inden for Landbruget kan faa 15 Øre mindre pr. kg Smør end efter den nuværende Smørlov. Naar Sagen fremstilles paa den Maade, jeg her har nævnt, bidrager det til, at store Dele af vort Lands Befolkning vil faa en fejlagtig Opfattelse af Sagen.

Vi har nu inden for Landbruget i snart en Aarrække levet under forskellige Ordninger, og de har inden for store Dele af Landbruget været udsat for stærk Kritik. Da Smørloven af 6. Maj var blevet en Virkelighed, fik Mejeriernes Fællesorganisation sin Part af den Kritik, der var fremme, fordi Fællesorganisationen havde sagt god for den Smørordning, som var vedtaget, og der var jo dem, der føjede til: Hellere ingen Ordning end den, vi fik. Det kan ikke nægtes, at der har været Penge i den Smørordning, vi lever under i Øjeblikket — det skal i hvert Fald ikke blive benægtet fra min Side —, men den har langt fra indbragt det Beløb, man fra Mejeribrugets Side havde tænkt sig, at man kunde regne med som Støtte til Smørproduktionen.

Ved et Møde inden for Fællesorganisationen i Oktober Maaned drøftedes de Krav, som man vilde stille til Regering og Rigsdag, naar der skulde tages Bestemmelse om en ny Smørordning. Som nævnt af den højtærede Landbrugsminister ved Fremsættelsen af Lovforslaget i det andet høje Ting gik dette Forslag ud paa, at for det første skulde der gives en Bemyndigelse til Forhøjelse af Minimumsprisen efter Indstilling fra Fællesorganisationen fra 2 Kr. 50 Øre til 2 Kr. 75 Øre, og samtidig skulde Statstilskuddet paa 25 Øre bibeholdes, saa at man kom op paa en Pris af 3 Kr., som skulde betales for alt Smør og Mælk samt andre Mejeriprodukter, der solgtes paa Hjemmemarkedet. Dernæst forlangte man en